

3. Při hospodářských lihovarech vykazujících přes 600 ha započitatelných pozemků, budiž poměřen individuální alkoholový kontingent počtem hektolitrů odpovídajícím počtu hektarů započitatelné plochy pozemků, nejméně však 750 hektolitrů, a nejvýše 1000 hektolitrů lihu.

4. Při stanovení individuálního alkoholového kontingentu pro družstevní lihovary, budiž při oněch družstevnících, již vykazují započitatelnou plochu větší než 40 ha pozemků, v počet brána pro dotyčného družstevníka pouze započitatelná plocha o nejvýše 40 ha pozemků.

Družstevním lihovarům, jež zahájily činnost před 1. září 1920 jako lihovary hospodářské, zvětšiti jest individuální alkoholový kontingent, podle předcházejících ustanovení poměřený, o 10%, ne však přes 1000 hl.

Přiznaný individuální alkoholový kontingent budiž vždy zaokrouhlen směrem dolů na počet hektolitrů deseti dělitelný (na př. 376 zaokrouhliti jest na 370, 529 na 520 atd.).

Článek 4.

Započitatelnou plochou směrodatnou pro poměření individuálního alkoholového kontingentu rozuměti jest onu výměru pozemků (t. j. polí, luk a pastvin), jež byla pro výrobní období 1919/20 příslušným finančním úřadem I. stolice uznána jako započitatelná pro přiznání hospodářské povahy dotyčnému lihovaru.

Jestliže započitatelná plocha doznala po 1. září 1919 zmenšení o více než 10%, budiž alkoholový kontingent pro výrobní období 1920/21 poměřen jen podle této zmenšené plochy.

Nebyla-li pro výrobní období 1919/20 započitatelná plocha jednotlivého hospod. lihovaru stanovena, vzíti jest v počet započitatelnou plochu stanovenou pro výrobní období 1920/21.

Článek 5.

Lihovary průmyslové, jež by snad během výrobního období, pro něž jest tímto zákonem rozdělení ročního alkoholového kontingentu upraveno, se přetvořily na hospodářské lihovary, nemají nároku na přiděl individuálního alkoholového kontingentu.

Promění-li se družstevní lihovar během výrobního období v lihovar provozovaný jednotlivcem, ztratí individuální alkoholový kontingent, jemu jako družstevnímu lihovaru pro dotyčné výrobní období přiznaný. Nový podnikatel lihovaru může se podle předchozích všeobecných zásad ucházeti o přiděl individuálního alkoholového kontingentu pro nejbližší příští výrobní období.

Promění-li se hospodářský lihovar provozovaný jednotlivcem během výrobního období v lihovar družstevní, vyměří se mu kontingent dle zásad platných pro družstevní lihovary.

Hospodářským lihovarům, po 1. září 1920 se svolením ministerstva financí a zemědělství nově

zřízeným a v činnost uvedeným, přikáže individuální alkoholový kontingent ministerstvo financí z části ročního alkoholového kontingentu, k tomu účelu ve čl. 1. tohoto náведу vyhrazené.

Článek 6.

Ministerstvo financí může po vyjádření hlavní zemědělské korporace a u zabraných statků za souhlasu pozemkového úřadu povolití přeložení hospodářského lihovaru, poděleného individuálním alkoholovým kontingentem, na jiné stanoviště, jestliže v hospodářském souvisu polních hospodářství s lihovarem spojených nastanou změny a je-li přeložení lihovaru odůvodněno zájmy hospodářskými.

Zřízení nebo provozování více hospodářských lihovarů v témže komplexu hospodářských budov není přípustno, a to bez ohledu na to, zda oba nebo jen jeden z nich činí nárok na podělení individuálním alkoholovým kontingentem.

Článek 7.

Individuální lihové kontingenty nebo jich části, jichž podělené hospodářské lihovary ve výrobním období nevyužily, stávají se volnými a mohou býti pro totéž výrobní období, v němž byly uvolněny, ministerstvem financí přikázány jiným hospodářským lihovarům.

Článek 8.

Ztratí-li hospodářský lihovar ve výrobním období hospodářskou povahu nebo vzdá-li se jí, ztrácí též individuální alkoholový kontingent, přiznaný mu pro toto výrobní období.

Článek 9.

Odnětí nebo snížení individuálního alkoholového kontingentu, dosud, třeba na základě zvláštních výsad, některému hospodářskému lihovaru příslušejícího, nezakládá nijakého nároku na jakékoliv odškodnění.

Čís. 688.

Zákon ze dne 22. prosince 1920, jímž se upravuje clo na automobily.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Položka 553. Všeobecné celní sazby pro Československé celní území (příloha k nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n.) mění se takto:

553. Automobily:

Celní sazby:

a) chassis s motorem neb bez něho,
s karoserií neb bez ní, ve váze kusu:

1. 2500 kg a více za 100 kg	50 K
2. 500—2500 kg exkl. } z ceny	45%
3. méně než 500 kg	

b) karoserie, pro automobily ve váze:

1. 2500 kg a více	
a) pro nákladní automobily za 100 kg	12 K
b) pro osobní automobily za 100 kg	75 K
2. méně než 2500 kg z ceny	45%

K sazbám položek 553 a) 1., 553 b) 1., vybírá se bude valutní příplatek ve výši odpovídající vždy dočasnému příplatku k celním sazbám, jež jsou v příloze k nařízení ze dne 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n., uvedeny ve sloupci celních sazeb ve francích.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti pátého dne po vyhlášení. Provedení jeho ukládá se ministru financí v dohodě s ministrem pověřeným správou úřadu pro zahraniční obchod.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Čís. 689.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se mění některá ustanovení zákonů o pojištění dělníků pro případ nemoci.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Jednotlivá ustanovení zákonův o pojištění dělníků pro případ nemoci (zákon z 30. března 1888, č. 33 ř. z., ve znění zákona z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n.) se mění a budou nadále znít takto:

§ 3.

Pojistná povinnost, stanovená v § 1, nevztahuje se ke zřízencům, kteří jsou ustanoveni se stálým služným ve službě státu, země, župy, okresu, obce, municipálního města nebo veřejného fondu, pokud zřízenci ti mají v případě onemocnění proti svému zaměstnavateli nárok na služné aspoň po dobu jednoho roku.

§ 6.

Předmětem pojištění označeného v § 1 jest poskytování nemocenských podpor, podpor šestinedělek a pohřebného. Na pojišťovacích dávkách buď poskytováno aspoň:

1. Od počátku nemoci zdarma lékařská pomoc, čítající v to pomoc při porodu, příspěvní báby, jakož i potřebná léčiva a jiné terapeutické pomůcky.

2. Trvá-li nemoc déle 3 dnů a je-li nemocný neschopen výdělku, ode dne onemocnění toto denní nemocenské:

ve mzdové třídě	I.	1 K 40 h,
" " "	II.	2 K 70 h,
" " "	III.	4 K — h,
" " "	IV.	6 K — h,
" " "	V.	8 K — h,
" " "	VI.	10 K — h,
" " "	VII.	12 K — h,
" " "	VIII.	14 K — h,
" " "	IX.	16 K — h,
" " "	X.	18 K — h,
" " "	XI.	20 K — h,
" " "	XII.	22 K — h,
" " "	XIII.	24 K — h.

Den, kdy se nepracuje, je-li prvním nebo posledním dnem nemoci, nebudiž čítán.

Nemocenské podpory (č. 1. a 2.) buďtež poskytovány, dokud nemoc trvá, a neskončí-li dříve, po dobu jednoho roku od počátku nemoci, a to nemocenské týdně pozadu.

3. Šestinedělkám buď poskytována peněžitá podpora ve výši nemocenského 6 neděl před slehnutím a až do 6ti neděl po slehnutí, pokud nekonají v té době námezdní práce.

4. Šestinedělkám, které samy kojí své děti — bez ohledu na nemocenské nebo podporu šestinedělek, již se jim snad dostává — podpora ve výši polovičního nemocenského až do uplynutí 12. týdne po slehnutí (prémie na kojení).

5. Zemřel-li pojištěnec dříve, než-li uplynulo 6 měsíců ode dne, kdy vyčerpal nárok na nemocenské, pozůstalým 30tinásobný obnos průměrného denního výdělku pracovního, ale ne méně nežli 150 K (pohřebné). Není-li tu pozůstalých, buď použito pohřebného až do výše vzniklých útrat pohřbu k úhradě těchto nákladů.

6. Příslušníkům rodiny pojištěnecovy, a to manželce, družce, nebo manželu, manželským, nemanželským i nevlastním dětem do dokonání 16. roku, rodičům, sourozencům, dědu a babě, tchánovi a tchyni, kteří bydlí s pojištěncem ve společné domácnosti a nejsou sami podrobeni pojištění povinnosti, dávky uvedené pod č. 1. a 5., pohřebné však nesmí převyšovati 60 K, zemřel-li příslušník rodiny nejvýš dvouletý, 180 K při úmrtí příslušníka staršího dvou let, nedokonavšího však 14 let, a 300 K, jde-li o úmrtí příslušníka staršího. Z pojištění příslušníků rodiny jsou vyimuti pojištěnci, jejichž zdanitelný příjem převyšuje 20.000 K ročně.